ו: כל כנויי פרק ראשון נדרים

ר"ן — רש"י — מסורת הש"ס

בעי רב פפא יש יד לקדושין וכו'. אפי' ביד מוכיח קמיבעיא ליה מי אמרינן נהי דלא אתרכו להו ידות בהדיא גמרינן במה מצינו מנדרים או אין יד ואפי' מוכיח דנדרים שאני דאמירי דאפי' בעלמא מילי משא"כ בקדושין שהן צריכין איזה מעשה כסף או שטר

אבעי רב פפא יש יד לקידושין או לא היכי דמי אילימא דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי ואמר לחבירתה ואת נמי פשיטא ליהיינו קידושין עצמן אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי ואמר לה לחבירתה ואת מי אמרינן ואת נמי אמר לה לחבירתה ותפסי בה קידושין לחבירתה או דלמא ואת חזאי אמר לה לחבירתה ולא תפסי בה קידושין בחבירתה ומי מיבעי ליה לרב פפא והא [6]מדאמר ליה רב פפא לאביי מי סבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין דידים מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד לקידושין חדא מגו מאי דסבירא ליה לשמואל אמר ליה לאביי [7]בעי רב פפא יש יד לפאה או אין יד לפאה היכי דמי אילימא דאמר הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי הויא [8]פיאה מעלייתא היא כי קא מיבעיא ליה כגון דאמר והדין ולא אמר נמי מאי מכלל דכי אמר שדה כולה תיהוי פאה הויא פאה אין והתניא [9]המנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה ת"ל [10]פאת שדך מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד או דלמא כי איתקש [11]לבל תאחר הוא דאיתקש והיכא איתקש דתניא

מעמך

מקודשת לי ונתן לה שתי פרוטות ואמר לחברתה ואת מי אמרינן ואת נמי אמר לה לחברתה. וכי אמרה דעימא לה הויא מקודשת דחברתה קנלה בשליחותה דקתי"ל כפ' האיש מקדש (קדושין דף נב.) דאשה נעשית שליח לחברתה ואפילו במקום שנעשית לה צרה. אבל ליכא לפרושי בגוונא פרוטה לזו ופרוטה לזו דודאי משמע דהכי"ג ליכא לספוקי כלל בואת חזאי ואפילו תמלא לומר אין יד לקידושין [קדושין] עצמן הן: **או דלמא ואת חזאי אמר לה לחברתה.** דאע"ג דלא משמע הכי ויד מוכיח הוא דואת נמי תקמר כיון דאין יד לא מהני הנך קידושין ואמרי' ואת חזאי קתמר: **והא מדאמר ליה רב פפא לאביי מי סבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין דידים.** גבי קדושין בפ"ק דקידושין (דף ה:) מכלל דס"ל לרב פפא דיש יד לקידושין דמדלא מתמה אלא ביד שאינו מוכיח מכלל דמוכיח פשיטא ליה דהוי יד: **מגו מאי דס"ל אמר ליה לאביי.** דהתי דרב פפא מספקא ליה דלמלא אין יד לקידושין כלל מיהא לא מצי לאקשויי עלה דשמואל דדלמא איהו ס"ל דיש יד אלא אקשי ליה דידיה אדידיה דאפי' ס"ל דיש יד לקידושין יד שאינו מוכיח לא הוי יד דהכי שמעינן ליה לשמואל גבי גזיר. ופ"ת ומאי קא מספקא ליה בקדושין מאי שנא מגיטין דלכ"ע יש יד כדמוכח סוגיין לעיל [ה:] ולא פליגי אלא ביד שאינו מוכיח י"ל דשאני גט כיון דאיכא נתינת הגט לידה הוי טופי מיד ועיקר מוכיח מקרי משא"כ בנעיין דלחדא הוא דיהב שתי פרוטות אבל לחברתה לא יהיב מידי: **בעי רב פפא יש יד לפאה וכו'.** שלומר אם ממלא לומר בקדושין אין יד לא איתקש לגדרים כלל פאה דאיתקש מאי: **הדין אוגיא.** עורגה וקרי לה אוגיא שעושין סביבות הערוגה מלשון עוגיות לגפנים פ"ק דמ"ק (דף כ.) וכן עב עיבה [דמקוקין] (תענית דף כב.): **מגין שאם רצה לעשות כל שדהו פאה שקיימה.** תע"ג דכתיב לא תכלה דמשמע שכבר התחיל לקצור ואמרה תורה לא תכלה דמשמע אבל אם יעבה כל שדהו פאה קודם שיתחיל לקצר לא קריין ביה לא תכלה דיבולי' משנה לה דגרסי' דיבולמי דס"ק דפאה עד שלא קצר שלא הרשיעה לא נתחייבה שדהו דכתיב נתחייבה שדהו דפאה נקט

סבור שדהו כולה פאה הויא כולה פאה. דודאי רב פפא בכה"ג קמבעיא ליה דבהיא אוגיא קמייתא איכא שיעורא דאי לא אפי' אית"ל אין יד לפאה פאה מעלייתא היא דודאי כיון שהתחיל לעשות פאה כי אמר והדין לגמרה נתהוון אלא ודאי כיון דאיכא שיעור פאה בקמייתא מיבעיא ליה: **ס"ל פאה שדך.** מדלא כתוב פאה שבשדך: **או דלמא כי איתקש לכל פאחר הוא דאיתקש.** ותע"ג דקיי"ל [נקמן ז. כריתות כב:] אין היקש למחצה שאני פאה דלא כתיבא בהדיא ומדרשא אתיא אלכך איכא למימר דאין לה יד אפי' מוכיח: **כיון יד לצדקה או אין יד לצדקה.** פי' אם תמלא לומר דיש יד לפאה כיון דחמירא דבעל כרחיה חייביה רחמנא בעיקר פאה לצדקה מאי כך פירשו רבותי. ולא נראה לי דהא בעיקר לצדקה נמי בע"ג מחייב וכי תימא לא מחייב בכולה פאה נמי לא מחייב אלא בשעורא ולא שדה כולה פאה נמי לא מחייב אלא בשעורא ולא שדה כולה פאה נמי לא מחייב אלא בשעורא ולא שדה כ